

Na památku kronšadtské vzpoury

Nestor Machno

Nestor Machno
Na památku kronšadtské vzpoury
10. březen 1926

<https://www.nestormakhno.info/czech/boiproti/pamatku.htm>
„Dělo truda“, str. 3-4

anarchistickaknihovna.org

10. březen 1926

Sedmý březen je pochmurným dnem po všechny námezdně pracující „Svazu sovětských socialistických republik,“ kteří se ať již přímo či nepřímo zúčastnili událostí proběhnuvších onoho dne v Kronštadu. Přípomínka tohoto výročí je stejně bolestná i pro námezdně pracující všech ostatních zemí, protože vyvolává vzpomínky na to, co svobodní pracující a námořníci z Kronštadu požadovali po svém Rudém vrahovi, „Ruské komunistické straně“ a její loutce, „sovětské“ vládě, zcela zaneprázdněné rdoušením ruské revoluce.

Kronštadt požadoval, aby tito nájemní zabijáci ve službách státu vrátili pracujícím měst i venkova vše, co jim právem patří, neboť právě pracující provedli revoluci. Povstalci z Kronštadu trvali na praktickém uplatnění základů Říjnové revoluce.

„Svobodně volené sověty, svobodu slova pro dělníky i rolníky, anarchisty a levé esery.“

Ruská komunistická strana pohlížela na Kronštadt jako na jasné ohrožení svého mocenského monopolu v zemi a skrýváje svoji zbabělou tvář vraha pod maskou revolucionáře a přítele lidu, prohlásila svobodné námořníky a dělníky z Kronštadu za kontrarevolucionáře a vyslala na ně desítky tisíc svých poslušných žalářníků a otroků: Čekisty, Kursanty (důstojnické kadety Rudé armády – pozn. Alexandre Skirda), členy Strany... aby zmasakrovali povstalce z Kronštadu, statečné bojovníky a revolucionáře, jejichž jedinou vinou bylo pobouření nad lhaním a zbabělostí Ruské komunistické strany, která zadupala do země práva námezdně pracujících a revoluci.

V 6 hodin 45 minut ráno sedmého března 1921 byl na Kronštadt vypuštěn uragán dělostřelecké palby. Kronštadt se přirozeně a nevyhnutelně bránil. Bránil se nikoli jen ve jménu svých požadavků, ale i jménem ostatních námezdně pracujících, bojujících za svá revoluční práva, svévolně pošlapaná bolševickou vládou.

Ozvěna výstřelů z Kronštadu se rozlehla celým zotročeným Ruskem, které bylo připraveno podpořit tento spravedlivý a hrdinský boj, ale naštěstí již nebylo schopno tak učinit. Bylo odzbrojeno, neustále vykořisťováno a spoutáno trestnými oddíly Rudé armády a Čeky, speciálně vytvářenými, aby zlomily svobodného ducha a svobodnou vůli země.

Je těžké odhadnout ztráty kronštadtských povstalců a tupých mas vojáků Rudé armády, ale můžeme si být jisti, že dohromady se jednalo o více než deset tisíc mrtvých. Většinou to byli dělníci a rolníci, ti samí lidé, které Lžistrana zneužila k uchopení moci poté, co je podvedla přísli-

bem lepší budoucnosti. Použila je výlučně ve prospěch svých stranických zájmů, aby rozšířila a upevnila svoji všemocnou nadvládu nad ekonomickým a politickým životem země.

Kronštadt bránil proti bolševické oligarchii to nejlepší z boje dělníků a rolníků za Ruskou revoluci. Z tohoto důvodu se oligarchové rozhodli lidi z Kronštadu zlikvidovat, některé ihned po svém vítězství a zbytek v kobkách a kriminálech zděděných po carském a buržoazním režimu. Pokud pochopíte tato slova, 7. březen budete pokládat za vskutku nesmírně bolestné výročí pro námezdně pracující celého světa. Památka kronštadtských revolucionářů padlých v boji, i těch, kteří shnili zaživa v bolševických žalářích, tak sedmého března neožívá pouze pro ruské námezdně pracující. Nechci však zakončit tento článek v plačtivém tónu: kromě vzpomínkových akcí na sedmého března by námezdně pracující všech zemí měli pořádat na všech místech protestní shromáždění proti zvěrstvům páchaným Ruskou komunistickou stranou na revolučních dělnících a námořnících v Kronštadu a požadovat propuštění těch, kteří do dnešního dne žijí v bolševických vězeních a jsou internováni v koncentračních táborech ve Finsku.